

In de Schijnwerper

Dit keer staat Jasper Oostra in de schijnwerper en hij vertelt hieronder meer.

Tijdens de kerstvakantie ben ik hier in de haven komen liggen voor de overwintering.

Ik ben Jasper, 33 jaar en geboren en

getogen in Friesland. Ik heb een dochter van 14 die tijdens de weekenden bij mij aan boord is.

In 2024 heb ik mijn huidige vriendin Agnes ontmoet die tijdens de zomers druk is met skûtsjesilen en die net zoveel van zeilen houdt als ik.

Voor mij is het zeilavontuur begonnen in 2020 vanuit een verlangen naar vrijheid, avontuur, reizen en iets anders dan het standaard 9 tot 5 leven. Zo ontstond steeds meer de gedachte om op een zeilboot te gaan wonen. Het begon allemaal op een Etap 22, natuurlijk niet groot genoeg om op te wonen maar ja, je moet ergens beginnen. Mijn enige ervaring met de watersport was op de windsurfplank

dus ik had nog veel te leren. De gedachte dat de boot onzinkbaar zou zijn stelde me gerust. Ieder moment dat ik vrij was ging ik de Friese wateren op. Het leren kon me niet snel genoeg gaan, ik verlegde mijn grenzen en was kritisch op iedere handeling die ik verrichte. Met een goede dosis gezond verstand kom ik een heel eind was de gedachte.

Maar de droom was groter dan de Nederlandse binnenwateren op een 22 voet boot, dus kocht ik na 2 jaar een Defender 27. Ik noemde het de "tussenboot", want om nu al voor het echte werk te gaan voelde nog te vroeg.

Helaas bleek het een behoorlijke miskoop waardoor er dat jaar weinig van zeilen terecht is gekomen.

Na veel bloed, zweet en tranen heb ik na een jaar mijn verlies genomen en verkocht ik de boot.

Met de Defender langszij bij een Pluut, de zeilboot welke al jaren in de familie is van mijn broer zijn schoonfamilie

De uitspraak; "Koop een boot en werk je dood", is me dat jaar goed duidelijk geworden. Een wijze les waar ik de rest van mijn leven dankbaar gebruik van maak.

Na jaren hard werken, zwoegen en wikken en wegen had ik een concreet plan om mijn droom waar te maken, mijn dochter was inmiddels ook "aan boord" en ik ging opzoek naar een geschikte boot.

Na meerdere boten te hebben bezichtigd heb ik mijn oog laten vallen op onze huidige boot, een Noordkaper 36. Het voelde meteen goed, de flexibiliteit van een midzwaard, degelijk gebouwd en een geweldig karakter. Na wat stevige onderhandelingen was de deal rond en mochten we ons trotse eigenaar noemen. Een spannende tijd brak weer aan want ik had nog nooit zelfstandig met zo'n grote boot gezeild. Hieronder een kleine foto impressie van de eerste 2 zomers.

Samen met dochter onderweg naar Terschelling.

Eén van de eerste keren droogvallen

Samen met Agnes zeilen

De komende zomer zijn we van plan om voor het eerst wat een langere zeiltocht te maken van 2,5 maand richting Scandinavië. Deze winter ben ik druk bezig met het treffen van alle voorbereidingen. Ik ben benieuwd naar jullie ervaringen! Voel je vrij om langs te komen voor een borrel.

Eerste winter aan boord

Jasper Oostra

Huishoudelijk nieuws

Geen speciaal nieuws van Christa deze keer.

Voortgang steigervervanging

De redactie heeft niet veel voortgang kunnen bespeuren in de afgelopen week t.a.v. de vorderingen van de steigerafronding. De nieuwe trapjes waren aan het begin van de week nog nergens te bekennen. Daardoor zijn de tijdelijke houten kunstwerken nog steeds in gebruik.

Maar afgelopen donderdag worden de nieuwe trapjes gespot, stevig om te lopen alleen de leuning "rammelt" nog wat.

Maar de grote metalen trap voor de centrale steiger ligt ook donderdag nog op zijn rug op de kade. Gelukkig kan je wel via het invaliden talud op de kade komen.

Dan is het wel heel fijn dat Pascal Nieuwland tijdens de hevige sneeuwval met ijsvorming, de helling "bepekeld", om te voorkomen dat medehavenbewoners niet met (of zonder) fiets onderuit gaan.

Sinds een week of langer, lag er ook een eenzame stootwil op deze trap te wachten op zijn/haar baasje. Het werd aangemeld in de havenapp maar niemand reageerde. Mogelijk is de eigenaar geen gebruiker van de Oosterhaven app??

En dan let je even niet op en opeens, op vrijdag de 21ste rond de middag, staat ineens de statietrap wél pontificaal op haar plek. Met zelfs een mooie leuning voor houvast. Van de eenzame stootwil is geen spoorje meer te bekennen. Mogelijk is ie toch naar huis gerold.

Het weer heeft natuurlijk ook niet echt meegezeten om de werkzaamheden te voltooien. Sneeuw, ijs en regen en harde wind maken dit soort werkzaamheden niet echt leuk en zelfs onmogelijk. De elektriciteitskabels worden/zijn onhandelbaar in de kou van de afgelopen weken. Is niet mee te werken, dus helaas geen voortgang daarmee.

We weten het, vanuit een warme kajuit is het makkelijk praten/beoordelen. Daarentegen heeft de redactie wel sneeuwstormen doorstaan om jullie van onderstaande sneeuwfoto's te voorzien.

Ook een foto van "de overkant" werd niet vergeten.

Of het grote of kleine mensen waren die heerlijk hebben lopen "kleien" met sneeuw, dat weten we niet (stond geen bordje bij). Dit lieve sneeuwstel op het trimveldje, trok wel onze geamuseerde aandacht. Een beschermende arm om de schouders anders valt ze om.

Christa is ook bezig om alles rondom haar woonark weer bij elkaar te graaien. Even haar tuintje ophalen die tussen het pannenkoekschip en Pacific Ocean ligt moet met de havensloep en is best een klus.

Langsij vastknopen en met een poep gas, bijna dwarsscheeps het tuintje vervoeren. Dat het echt een flinke dot gas was, zie je goed aan het schroefwater op de foto.

Weerpagina (Pelleboeren)

Sneeuw en ijs wederdienende, zal het de komende week een stuk warmer worden dan de afgelopen 2 week.

Toch nog even 2 fotos van een dichtgevroren Oosterhaven. Eerlijkheidshalve was dat alleen gedurende de nacht. Overdag voeren er schepen door waardoor het ijs weer gewoon water werd.

Maar opeens leek het afgelopen vrijdag de 21ste wel lente met 15°C. Zelfs 's nachts was het 8°C.

Ongelooflijk zo snel als die temperatuurswisselingen komen. De redactie had niet eens tijd om de korte broeken uit de winterslaap te wekken.

Het nadeel van zulke temperaturen is dat de wind niet meer in de Oosthoek zit maar in het Zuidwesten en dat betekent regen!

o o o o o

Stadse Evenementen

Culturele evenementen bijv. musea, theater etc. Nix gevonden voor maart helaas.

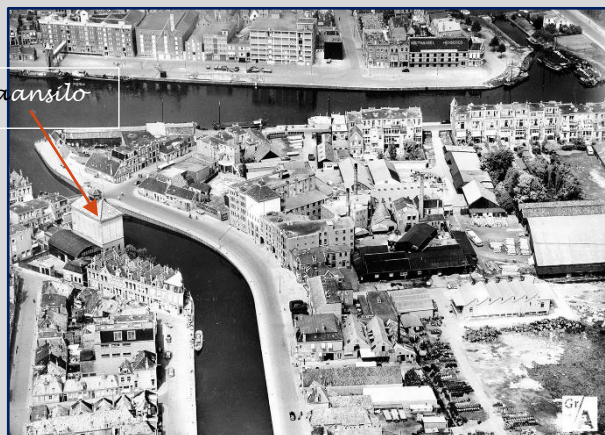
Maar misschien is het een idee om af te reizen naar het zuiden des landes voor wat Carnaval vertier wat 1 t/m 4 maart is???

Fotos uit de oude doos

Onderstaande zwart/wit luchtfoto viel ons op omdat de zeezwaluwjes pas heerlijk hadden geluncht in de mooie serre van de Graansilo met uitzicht op de witte flats en de Brinkflat, de andere kant van ons uitzicht vanaf de Oosterhaven.

Bij het zien van deze foto uit de oude doos zag je aan de linkerkant nog de oude Graansilo en een totaal ander stukje kade zonder flats.

Hieronder nog een stukje nostalgie dichtbij. We lopen of fietsen er regelmatig langs, de hoek bij de Steentilbrug en tegenover het Thais restaurant.

De onderstaande tekst is 10 mei 2023 geplaatst als: Herinneringen in beeld - De geschiedenis van Groningen in beeld gebracht door het Museum aan de A (opvolger van het Noordelijk Scheepvaartmuseum) en de Groninger Archieven in de Groninger Gezinsbode, door Tamara Leenhouts.

"Herinnering in beeld - Verkoopshow op het Damsterdiep"

Van de Steentilbrug tot de Petrus Campersingel staan in 1959 allerlei artikelen uitgestald. Op de foto zien we een in het wit geklede verkoper met vlinderstrik van brillenzaak W. Vrind. Of is het Vrind zelf, die een klant helpt met het uitzoeken van een hippe zonnebril? Ook de huishoudelijke artikelen van Warenhuis Reitsma worden aandachtig bekeken. Op de achtergrond het busstation van DAM: de Damster Auto-Maatschappij. Deze verzorgde het busvervoer in de regio Noordoost-Groningen en was van 1949 tot 1980 op het Damsterdiep gevestigd. In de wachtkamer zit tegenwoordig een Thais restaurant.

Het zogenaamde Binnen-Damsterdiep was in 1952 al gedempt en zeven jaar later lag er voor het trottoir nog altijd geen rijweg. De winkeliers zijn het wachten zat en houden als protest een verkoopshow op het Damsterdiep. De twee familiebedrijven hebben de tijdelijke terugval in klanten in elk geval overleefd. Reitsma zit nog altijd op dezelfde locatie (nr. 14) en Vrind is tegenwoordig te vinden in de Oosterstraat. Het Damsterplein gaat de komende jaren overigens opnieuw op de schop. Met minder steen en meer groen is het plein straks klaar voor de toekomst.

RISICO MET DE KOP ALS KONT

Tegen het roerblad van de Risico had zich een meerkoet gehuisvest. Het schip van eigenaar Evert Wilbring lag in een gordel van kroos aan de oostkade van het Schuitendiep.

Bij het betreden van de stuurhut zag ik de schippersvrouw in de weer met een theeketel lap vast. Op een schoteltje reikte

zij Evert een dampend kopje aan. De ketel ging terug op het gietijzeren kacheltje beneden in de roef. De schipper nam een suikerklontje in de mond, goot wat thee in het schoteltje, blies erop en zette het, met de hand gespreid rond de rand, aan de mond. Waar had ik dat meer gezien? De schipperse vroeg of ik ook *belang had bie 'n koppie thee*. Kortom, tijd voor vaarverhalen. Tussen twee slurpen door wist Wilbring te vertellen, dat ze *het altied over dei geweldige Friese schippers hadden, maar hij kon mij wel anders vertellen*.

Zwaard

'Mien opa had een zeil-aakje met maar één zweerd', begon hij. Bij het overstag gaan, haalde hij dat van de bout, zeulde hij het naar lijzijde en liet er het zwaard aan de ketting zakken; alles op handkracht. Toen hij 'dei Fraizen' zag, uitgerust met twee zwaarden en alles op lieren, gromde hij: *Luie schippers*.

Evert had op zijn knie de Schuttevaer open liggen op een pagina over Skûtsjesilen. Volgens hem vereisten de vaarwateren in Groningen veel meer schipperskunst dan de Friezen om *handen hadden*. Zeilen op de krappe diepen van de Veenkoloniën en het Hogeland, met om de bocht alsmaar sluizen en bruggen, was in vergelijking *wel eevm aandere kovvie as slappe thee*.

Kont aan kop

Als jonge schipper, net eigenaar van een kleine zeiltjalk, nog zonder motor, had hij zich direct al in de problemen gewerkt. Hij had onverhoeds ingetekend op een wel heel gunstige vrachtprijs van een aardappel-verlader.

De lading lag aan de Thesingermaar (zijtak van de Kardingermaar). Tijdens het laden ontdekte hij te laat, dat er niet te keren viel.

Na een nacht van gepieker had hij het gevonden. Hij zou achterstevoren moeten wegzeilen.

Grootzeil moest op de giek, fokkeschoot door een blok schieten ter hoogte van de mast en naar voren halen.

De vrouw aan de helmstok en hijzelf aan de vaarboom. Achter is nu voor: met de kont als kop aan het varen.

De fok wind laten vangen, voorzichtig aan.

Koers houden met een koproer is per slot van rekening geen kattenpis.

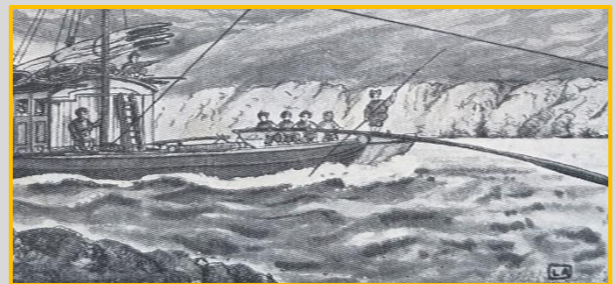
Ze hadden het geflikt.

Koproer

Hiermee is niet gezegd dat Wilbring een unieke vinding deed. Koproeren zien we wel bij pontons en aan dubbel-ends veerboten.

Aan de andere kant van de wereld trouwens waren en zijn (?) op de bovenloop van de Yangtze rivierjonken er al tijden mee uitgerust.

Bochtige, snelle stromingen, die steeds van boord wisselen, vereisen de vaardigheid korte draaien te maken. Soepel wenden met zware platbodems verlangt een koproer.

Het Chinese antwoord is de **Sao**, een joekel van een stuurriem, vanaf het voordek te bedienen met de mankracht van al gauw een kop of vier.

Overigens is het **scharnierende stevenroer**, achterop, ook een Chinese uitvinding.

Via de Arabische dows is het stevenroer pas rond 1000 à 1500 in West-Europa bekend geworden. Echt transoceanische vaart was pas mogelijk met dit koersattribuut.

Trek het zwaard

Net als opa's aakje, voerden punters van vóór de fluisterschipperij een sprietzeil en maar één zwaard, geheel overeenstemmend met de term.

Schepen met zijzwaarden zijn een typisch Nederlands verschijnsel.

Kielloze platbodems gecombineerd met langsscheeps tuig hebben deze leeboards immers hard nodig tegen het verlijeren.

Op geen enkele Europese afbeelding van vóór 1550 kom je schepen met zwaarden tegen, en nauwelijks langsscheepse zeilen. Het zijzwaard is een eigen Nederlandse vinding, die later scheepsbouwers elders in Europa overnamen (zoals bij de Thames barge).

Sorry, toch waren de Chinezen er een knap stuk eerder mee. Hun platbodems hadden veelal zwaarden, ook aan weerszijden, soms zelfs vier stuks in totaal.

Zelfs met het schoteltje thee van Wilbring waren de Chinezen hem voor, slechts 2900 jaar.

Bestevaer

Groeten uit Snits - het leven van een landkrabber

Om zich tot in de puntjes te kunnen voorbereiden op het carnaval slaat onze land correspondent uit Sneek dit keer zijn column over.

De redactie wenst Michel en Saskia heel veel Carnaval plezier.

Recepten; Pasta met kip pesto

Makkelijk te koken recept, want in 25 min heb je een heerlijk gerecht voor 4 pers.

Ingrediënten

- 300 gram pasta
- 2 eetl. olijfolie
- 2 kipfilets
- 1 courgette in dunne plakjes
- 3 tenen knoflook fijngesneden
- 300 gr. tuinerwten bevroren

- 250 gram kookroom
- 4 eetl. groene pesto
- Zout
- Peper
- 60 gr. pijnboompitten
- 4 takjes verse basilicum

Bereiding

1. Kook de pasta volgens de instructies op de verpakking. Giet af en bewaar een kopje van het kookvocht
2. Verhit een eetl. olijfolie in een grote koekenpan op middelhoog vuur. Bak de kipfilet goudbruin en gaar
3. Schep de kipfilet op een bord en zet de koekenpan terug op het vuur.
4. Schenk nog een eetl. olijfolie in de pan. Voeg de courgette en knoflook toe en bak totdat de courgette iets gegaard is
5. Voeg de tuinerwten toe en verwarm ze kort mee tot ze warm zijn
6. Giet de kookroom in de pan en roer goed door
7. Voeg de groene pesto en gebakken en klein gesneden kipfilet toe en meng tot alles goed is gecombineerd. Voeg indien nodig wat van het bewaarde kookvocht toe om de saus te verdunnen
8. Breng de kip-pesto op smaak met zout en peper
9. Verdeel de pasta over de borden en schep de kip-pesto op de pasta.
10. Maak de pasta kip pesto af met geroosterde pijnboompitten en verse basilicum.

Eet smakelijk

Colofon

Gedurende de wintermaanden verschijnt Het Nieuwsblad van de Oosterhaven elke 3 weken op maandag. Christa verstuurt namens de redactie de krant per e-mail maar is niet verantwoordelijk voor de inhoud.

De volgende editie verschijnt op **17 maart**.

Inzendingen voor de volgende editie graag vóór 15 maart. Aanmelden van copy wordt hooglijk gewaardeerd en kan via syzeezwaluw@gmail.com of via de Havenapp; Zeezwaluw Ineke of wandel even langs op steiger A.